

og ikke ønskede at svare på spørgsmål fra Folketingets medlemmer.

Kirkeministeren benyttede her lejligheden til at rette en massiv kritik mod tidligere ministre, Rigsrevisionen, en kontorchef i Kirkeministeriet, embedsmænd i Kirkeministeriet i det hele taget, og biskopperne har også senere fået en tur, samtidig med at kirkeministeren erklærer sig selv uskyldshvid.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo fuldstændig forkert, når hr. Stavad hævder, at kirkeministeren ikke svarede. Kirkeministeren fik et spørgsmål i onsdagsspørgetiden, som hun besvarede.

Kirkeministeren oplyste, at der vil blive tale om en advokatundersøgelse, som baseres på det foreliggende skriftlige materiale, og som også vil omfatte, i hvilket omfang ministre har været inddraget i sagen.

Endvidere oplyste kirkeministeren, at advokaten vil blive anmodet om så tidligt som muligt i sin gennemgang af sagen at søge afklaret, om der inden for rammerne af en sådan undersøgelse – det vil sige ved oplysning af sagen på det foreliggende skriftlige grundlag – vil kunne foretages en tilstrækkelig belysning af de forhold, som undersøgelsen omfatter. I lyset af advokatens vurdering vil det så være muligt at tage spørgsmålet om, hvilken undersøgelsesform der er den rigtige, op til fornyet overvejelse.

Det var det, kirkeministeren svarede, så der blev givet et klart og et meget fyldestgørende svar på hr. Ole Stavads spørgsmål. Derfor må jeg afvise hr. Ole Stavads påstand om, at der ikke er svaret.

Så havde hr. Ole Stavad og andre, så vidt jeg husker, nogle opfølgende spørgsmål, men der er det min opfattelse, at kirkeministeren har vurderet, at hun ikke havde noget at føje til sin oprindelige besvarelse, og det har jeg selvsagt ingen som helst bemærkninger til.

Ole Stavad (S):

Nu er jeg jo spændt på, om jeg får svar fra statsministeren på mit opfølgende spørgsmål, da jeg forstår, at statsministeren mener, at det er helt i statsministerens og regeringens ånd, at kirkeministeren ikke ønsker at stille sig til rådighed for supplerende spørgsmål, som det ellers er fast tradition her i Folketinget.

Jeg har i min begrundelse for det spørgsmål, jeg har stillet til statsministeren, gentaget det

spørgsmål, jeg stillede kirkeministeren, og spurgt, om statsministeren vil svare på det. Nu vil jeg så godt gentage det, jeg sagde til kirkeministeren:

»Og derfor vil jeg godt spørge kirkeministeren: Hvad har kirkeministeren egentlig imod, at der blev lavet en undersøgelse på det højeste kvalitative grundlag og med den største retssikkerhed både for ministeren og ministerens embedsmænd?«

Hvis jeg må føje til: Som det jo også er hoveddiskussionen her, er det spørgsmålet om, hvorvidt man kun skal have adgang til skriftligt materiale, eller om man skal have adgang til at foretage afhøringer.

Jeg synes, at behovet for det sidste – altså foretage afhøringer under vidneansvar – stiger massivt med de gentagne angreb, som kirkeministeren er ude med i forhold til alle mulige i den her sag, samtidig med at ministeren erklærer sig selv fuldstændig uskyldshvid.

Jeg skal ikke være overdommer med hensyn til, om kirkeministeren har ret i, at man ikke med rette kan kritisere hende for noget. Men det får vi kun oplyst ved, at der kan foretages en undersøgelse, hvor man under vidneansvar kan afhøre de pågældende, der har været involveret i denne sag.

Derfor skal der med fuldstændig sikkerhed gennemføres en undersøgelse på de præmisser, inden den her sag slutter, hvis det er statsministerens opfattelse, at den skal belyses og belyses til bunds. Derfor vil jeg godt bede statsministeren om at svare på det spørgsmål, jeg har stillet.

Kl. 13.05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jesper Langballe som medspørger.

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om ikke statsministeren finder, at det indimellem i denne sag kan være lidt vanskeligt at finde ud af, hvornår man skal tale, og hvornår man skal tie. Jeg tænker på, at professor Søren Dosenrode i går havde et indlæg i Kristeligt Dagblad, hvor han sagde til biskopperne, at hvis de ville optræde som politikere, måtte de på valg hvert fjerde år, som politikere er.

Kirkeministeren blev interviewet om dette sådan ganske morsomme udsagn i TV-Avisen, der klippede det til, så det så ud, som om det var hendes eget forslag, og nu har adskillige i dag,